

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 12 lutego 2018 r.

Poz. 951

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.70.2018 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 8 lutego 2018 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 1875 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXII/171/2017 Rady Gminy Przyrów z dnia 28 grudnia 2017 roku w sprawie uchwalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Przyrów, dalej jako „uchwała” w całości, jako sprzecznej z art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 1 pkt 1 i pkt 4 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 1289 ze zm.), dalej jako „ustawa”, art. 2 i art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja” oraz z art. 144 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku Kodeks cywilny (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 459 ze zm.), dalej jako „Kodeks cywilny”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 28 grudnia 2017 roku Rada Gminy Przyrów podjęła uchwałę Nr XXII/171/2017 w sprawie uchwalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Przyrów. Przedmiotowy Regulamin stanowi załącznik do uchwały.

Wskazana uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 9 stycznia 2018 roku.

W podstawie prawnej uchwały został wskazany art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 4 ustawy.

Podstawę prawną do podjęcia przedmiotowej uchwały stanowi art. 4 ust. 1 ustawy, w myśl którego rada gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, uchwała regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy. Ustęp 2 ww. artykułu określa enumeratywnie elementy, jakie powinien zawierać uchwalany przez radę gminy regulamin. Zgodnie z treścią tego przepisu regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:

1) wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujących:

- a) prowadzenie selektywnego zbierania i odbierania lub przyjmowania przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych lub zapewnienie przyjmowania w inny sposób co najmniej takich odpadów komunalnych jak: przeterminowane leki i chemikalia, zużyte baterie i akumulatory, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, meble i inne odpady wielkogabarytowe, zużyte opony, odpady zielone oraz odpady budowlane i rozbiórkowe stanowiące odpady komunalne, a także odpadów komunalnych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 4a,
- b) uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,
- c) mycie i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi;

2) rodzaju i minimalnej pojemności pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:

- a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,
  - b) liczby osób korzystających z tych pojemników;
- 3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego;
- 5) innych wymagań wynikających z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;
- 6) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;
- 7) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;
- 8) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania.

Należy wskazać, iż przyznane radzie gminy kompetencje ograniczone zostały do ustalenia w tymże regulaminie szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie gminy w zakresie ściśle określonym. Katalog spraw, w zakresie których ustawodawca upoważnił radę gminy do określenia szczegółowych zasad postępowania jest bowiem zamknięty i rada gminy może dokonywać regulacji prawnych tylko w takim zakresie, w jakim została do tego upoważniona. Podkreślić należy, iż elementy wskazane w powyższym przepisie mają charakter wyczerpujący, nie jest zatem dopuszczalna wykładnia rozszerzająca zastosowania tego przepisu w odniesieniu do innych kwestii, które nie zostały w nim wymienione (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 listopada 2012 roku, sygn. akt II OSK 2012/12, *Legalis* nr 552205). Regulamin stanowi akt prawa miejscowego, więc winien on kompleksowo regulować zawartą w nim materię. Przyjmuje się, iż rada gminy winna ująć w regulaminie uchwalanym na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy wszystkie kwestie wskazane w tym przepisie, a brak któregoś z wyszczególnionych w nim elementów skutkuje istotnym naruszeniem prawa (por. wyrok Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach z dnia 8 listopada 2007 roku, sygn. akt II SA/Gl 531/07, *Legalis* nr 955758). Wyliczając komponenty uchwały o regulaminie, ustawodawca nie posłużył się zwrotem „w szczególności” ani podobnym, co należy rozumieć w ten sposób, że: z jednej strony wyliczenie zamieszczone w art. 4 ma charakter wyczerpujący, co oznacza, że w uchwale rady gminy (regulaminie) nie wolno zamieszczać postanowień, które wykraczałyby poza treść art. 4, z drugiej strony w uchwale rady gminy (regulaminie) muszą się znaleźć postanowienia odnoszące się do wszystkich punktów art. 4 (por. Wojciech Radecki, *Utrzymanie czystości i porządku w gminach*, wydanie V, *LEX*, stan prawny na 1 stycznia 2016 roku, art. 4, uwaga 5).

Podkreślenia również wymaga, że powtórzenie regulacji ustawowych, bądź ich modyfikacja i uzupełnienie przez przepisy gminne jest niezgodne z zasadami legislacji. Uchwała rady gminy nie może regulować jeszcze raz tego, co jest już zawarte w obowiązującej ustawie. Taka uchwała, jako istotnie naruszająca prawo, jest nieważna. Zawsze bowiem tego rodzaju powtórzenie jest normatywnie zbędne, gdyż powtarzany przepis już obowiązuje, jak też jest dezinformujące. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy, a więc do naruszenia wymagania adekwatności. Uchwała organu gminy nie powinna zatem powtarzać przepisów ustawowych, jak też nie może zawierać postanowień sprzecznych z ustawą (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 30 września 2009 roku, II OSK 1077/09, *Legalis* nr 215766).

Z art. 2 Konstytucji RP wynika, że Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Wśród szczegółowych reguł wyprowadzonych z art. 2 wymienianych m.in. podział władz, niezawisłość sądów i prawo każdego do sądu, do uczciwego oraz bezstronnego wymiaru sprawiedliwości, przestrzeganie zasad poprawnego prawotwórstwa, jawność i jasność prawa, niedziałanie prawa wstecz (P. Winczorek, *„Komentarz do Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.”*, wyd. Liber, Warszawa 2000, s. 15). Dodatkowo, należy wskazać, iż Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 22 maja 2002 roku (sygn. akt K 6/02, *Legalis* nr 54131) podniósł, iż przepisy prawne „muszą być formułowane w sposób poprawny, precyzyjny i jasny. (...) Wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego

ustawodawcy oczekiwać mogą stanowienia norm prawnych niebudzących wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw. Z tak ujętej zasady określoności wynika, że każdy przepis prawny winien być skonstruowany poprawnie z punktu widzenia językowego i logicznego - dopiero spełnienie tego warunku podstawowego pozwala na jego ocenę w aspekcie pozostałych kryteriów. Związana z jasnością precyzja przepisu winna przejawiać się w konkretności nakładanych obowiązków i przyznawanych praw tak, by ich treść była oczywista i pozwalala na wyegzekwowanie. Naruszeniem Konstytucji jest stanowienie przepisów niejasnych, wieloznacznych, które nie pozwalają obywatelowi na przewidzenie konsekwencji prawnych jego zachowań". Z kolei w uzasadnieniu wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 19 grudnia 2011 r. (sygn. akt III SA/Wr 568/11, Legalis nr: 439846 podkreślono, że: "Z konstytucyjnej zasady demokratycznego państwa prawnego wynika zasada zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa. Prawodawca powinien zatem stanowić normy sformułowane w sposób jasny, precyzyjny i jednoznaczny, zgodnie z regułami poprawnej legislacji. (...)". Należy również podnieść, że zgodnie z art. 7 Konstytucji RP, organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Wskazany powyżej przepis Konstytucji RP stanowi jedną z podstawowych zasad działania organów administracji publicznej czyli zasadę praworządności. W świetle powyższego należy wskazać, że przepis prawa miejscowego musi być sformułowany w sposób precyzyjny i czytelny, tak by wynikało z niego, kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować, żeby osiągnąć skutek wynikający z tego przepisu. Przepisy muszą być precyzyjne i zrozumiałe dla przeciętnego adresata, czego skutkiem ma być świadomość po jego stronie, jak należy prawidłowo obowiązki wynikające z przepisu wykonać.

Biorąc pod uwagę wskazane powyżej zasady stanowienia aktów prawa miejscowego oraz wymogi, jakie muszą one spełniać, organ nadzoru uznał, iż uchwała jest w całości niezgodna z prawem.

Zdaniem organu nadzoru, przedmiotowa uchwała nie wypełnia dyspozycji przepisu art. 4 ust. 2 ustawy, gdyż nie zawiera minimum postanowień, które zgodnie z zapisem ustawowym powinno się uwzględnić przy ustalaniu szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie gminy.

Rada Gminy w rozdziale 2 uchwały nie uregulowała wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujących prowadzenie selektywnego zbierania i odbierania lub przyjmowania przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych lub zapewnienie przyjmowania w inny sposób **odpadów zielonych**. W § 3 pkt 2 załącznika do uchwały zostało wskazane jedynie, że właściciel nieruchomości jest zobowiązany zagospodarować odpady zielone w miarę możliwości w kompostownikach poprzez ich kompostowanie. Nie ma informacji w zakresie odbierania lub przyjmowania tej kategorii odpadów przez punkty selektywnego zbierania odpadów lub zapewnienia przyjmowania tych odpadów w inny sposób. To samo dotyczy również odpadów takich jak **papier, metal, tworzywa sztuczne, szkło, opakowania wielomateriałowe czy odpady ulegające biodegradacji**, jeżeli nie są kompostowane. Rada Gminy wprowadziła obowiązek zbierania tych odpadów (§ 3 pkt 1 załącznika do uchwały), nie określając zarazem obowiązku odbierania, czy przyjmowania tych odpadów przez punkty selektywnego zbierania odpadów albo też przyjmowania tych odpadów w inny sposób.

W § 7 ust. 2 załącznika do uchwały ograniczono dokonywanie doraźnych napraw wyłącznie do samochodów, podczas gdy art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. c ustawy udziela radzie gminy delegacji do określenia wymagań w zakresie napraw "pojazdów samochodowych" poza warsztatami naprawczymi. Definicję pojazdu samochodowego, samochodu osobowego oraz samochodu ciężarowego wprowadza ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (tekst jedn. Dz.U. z 2017 r. poz. 1260 ze zm.), odpowiednio w art. 2 pkt 33, art. 40 i art. 42 ustawy. Z regulacji tej wynika, że "samochód" stanowi węższą kategorię od "pojazdu samochodowego", w związku z czym doszło do niewyczerpania delegacji ustawowej przez Radę Gminy. Co więcej, § 7 ust. 2 załącznika do uchwały jest niezgodny z art. 144 Kodeksu cywilnego. Zgodnie z art. 144 Kodeksu cywilnego właściciel nieruchomości powinien przy wykonywaniu swego prawa powstrzymać się od działań, które by zakłócały korzystanie z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę, wynikającą ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych. Uzależnienie napraw pojazdów od braku uciążliwości dla sąsiednich nieruchomości wkracza w regulację prawa sąsiedzkiego, zawartą w art. 144 Kodeksu cywilnego. Ponadto Rada Gminy wskazuje, że sposób postępowania z odpadami powstającymi w wyniku naprawy będzie zgodny z "odpowiednimi przepisami szczególnymi". Jest to regulacja niejasna i nieprecyzyjna, gdyż nie wiadomo, o jakie przepisy szczególne chodzi. Tym samym doszło do naruszenia art. 2 Konstytucji.

W rozdziale 3 załącznika do uchwały Rada Gminy nie uregulowała warunków utrzymania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przez co nie doszło do wyczerpania

dyspozycji art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy. Rada Gminy wskazała jedynie, że właściciel jest odpowiedzialny za utrzymanie pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym (§ 8 ust. 1 załącznika do uchwały). Nie doszło jednak do wskazania, jakie są obowiązki właściciela w tym zakresie. Co więcej Rada Gminy była uprawniona do wskazania warunków utrzymania pojemników w odpowiednim stanie, a nie podmiotu za to odpowiedzialnego. W związku z tym doszło również do przekroczenia przez Radę Gminy delegacji ustawowej. Ponadto obowiązek utrzymania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym wynika z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy.

Z kolei w § 10 ust. 1 pkt 4 załącznika do uchwały nie została określona minimalna pojemność pojemnika znajdującego się na nieruchomości niezamieszkałej, przez co doszło do niewyczerpania delegacji ustawowej z art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy. Co więcej, Rada Gminy wskazała, że właściciele nieruchomości niezamieszkałych zobowiązani są do wyposażenia tych nieruchomości w pojemniki o wielkości dostosowanej do ilości i rodzaju produkowanych odpadów. Z art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy wynika nakaz uwzględnienia przy określaniu rodzaju i minimalnej pojemności pojemników średniej ilości wytwarzanych odpadów komunalnych oraz liczby osób korzystających z tych pojemników. Jednakże nakaz uwzględnienia podanych wskaźników stanowi skierowaną do rady gminy wytyczną, która winna być zastosowana przy określaniu rodzaju i minimalnej pojemności pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych. Uwzględnienie powyższych czynników winno zatem nastąpić przed ustaleniem minimalnej pojemności pojemników do zbierania odpadów i określeniem jej w uchwale. Uchwała powinna określać w sposób jasny i zrozumiały dla adresatów minimalną pojemność pojemnika na odpady komunalne, w jaki należy wyposażyć nieruchomość (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 18 kwietnia 2016 roku, sygn. akt II SA/Gl 177/16, Legalis nr 1584562). Ponadto zobowiązanie właściciela nieruchomości do wyposażenia jej w pojemniki stanowi przekroczenie delegacji ustawowej z art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy oraz powtórzenie art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy.

Ponadto § 17 ust. 2 załącznika do uchwały ogranicza krąg podmiotów poddanych obowiązkom wynikającym z powołanego postanowienia uchwały. W art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy ustawodawca upoważnił radę gminy do określenia obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe. Tymczasem Rada Gminy w uchwale ograniczyła krąg podmiotowy osób zobowiązanych jedynie do właścicieli utrzymujących zwierzęta domowe. Tym samym z zakresu regulacji wyłączone zostały osoby utrzymujące zwierzęta domowe, lecz niebędące ich właścicielami.

Brak powyższych regulacji, stanowiących obligatoryjne elementy każdego regulaminu utrzymania czystości i porządku w gminach przesądza o nieważności całej uchwały.

Poza wskazanymi powyżej naruszeniami prawa kwalifikującymi badaną uchwałę do stwierdzenia jej nieważności w całości, Rada Gminy dopuściła się również innych naruszeń prawa.

Definiując „nieczystości ciekłe” w § 2 pkt 11 załącznika do uchwały Rada Gminy odesłała do art. 2 ust. 4 ustawy. Tymczasem przepis ten zawiera upoważnienie do wydania rozporządzenia w sprawie warunków wprowadzania nieczystości ciekłych do stacji zlewnych, a definicja "nieczystości ciekłych znajduje się w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy. Tym samym odesłanie zawarte w § 2 pkt 11 załącznika do uchwały jest nieprawidłowe.

Z kolei § 6 załącznika do uchwały jest niezgodny z art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy. Rada Gminy w § 6 wskazała, że właściciele nieruchomości zobowiązani są do uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż ich nieruchomości (...). Zakres obowiązków właścicieli nieruchomości w tym przedmiocie wynika bezpośrednio z art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy. Kwestii tych nie można normować w regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, gdyż wykracza to poza zakres upoważnienia z art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. b (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 9 stycznia 2015 roku, sygn. akt: II SA/Gl 1151/14, Legalis nr 1180372), jak również stanowi powtórzenie art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy.

Z § 7 ust. 1 pkt 1 załącznika do uchwały wynika, że mycie pojazdów ma odbywać się zgodnie z przepisami ustawy. Przepis ten wskazuje, że w szczególności ścieki nie mogą być bezpośrednio odprowadzane do zbiorników wodnych i do ziemi. Jest to regulacja nieprecyzyjna, przez co narusza art. 2 Konstytucji.

Wadliwy jest również § 8 ust. 1 i 2 w związku z § 4 załącznika do uchwały. Pomiędzy tymi przepisami zachodzi sprzeczność. Nie jest bowiem możliwe jednoznaczne ustalenie np. kto będzie podmiotem zobowiązanym do wyposażenia w pojemniki na odpady na terenie służącym do użytku publicznego, stanowiącym własność osoby prywatnej i zamieszkałym - gmina czy właściciel nieruchomości? Ww. postanowienia załącznika do uchwały są w tym zakresie niejasne i nieprecyzyjne, czym naruszają

art. 2 Konstytucji. Ponadto kwestie wyposażenia nieruchomości w pojemniki zostały kompleksowo unormowane w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy, a tym samym nie mogą stanowić przedmiotu regulacji regulaminu utrzymania czystości i porządku w gminie. Na marginesie organ nadzoru pragnie zauważyć, że obowiązkiem gminy, w sytuacji przejęcia przez nią w trybie art. 6r ust. 3 ustawy obowiązków gospodarowania odpadami komunalnymi (jako część usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości w zamian za uiszczoną przez właściciela opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi), jest takie skalkulowanie opłat za gospodarowanie odpadami, aby pokryły one wszystkie potrzeby związane z dostarczaniem pojemników na zmieszane odpady komunalne.

Z kolei § 8 ust. 4 pkt 1 i 2 załącznika do uchwały nie precyzuje, jaka jest różnica pomiędzy koszem ulicznym a koszem ustawianym w miejscu publicznym (nie będącym koszem ulicznym). Brak precyzji i niejasność regulacji narusza art. 2 Konstytucji.

Natomiast § 8 ust. 4 pkt 3 załącznika do uchwały jest niezgodny z art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy, gdyż nakazuje on uwzględniać nieprzewidziane przez ustawę kryterium częstotliwości odbioru odpadów. Co więcej, kryteria wskazane w art. 4 ust. 2 pkt 2 lit. a i b ustawy kierowane są do organu stanowiącego gminy.

Również § 9 ust. 1 pkt 7 w związku z § 12 ust. 1 załącznika do uchwały są niezgodne z art. 2 Konstytucji oraz z art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy. § 9 ust. 1 pkt 7 nakazuje uwzględniać kryterium nieznane ustawie, a mianowicie "powierzchni całkowitej lokalu handlowego". Co więcej, kryterium to jest kierowane do organu stanowiącego gminy. Ponadto pomiędzy § 9 ust. 1 pkt 7 a § 12 ust. 1 załącznika do uchwały zachodzi sprzeczność. Pierwszy z przepisów określa wielkość pojemnika dla lokali handlowych, drugi z kolei dla osób prowadzących działalność gospodarczo-handlowo-usługową. Zakresy tych regulacji częściowo się pokrywają.

Poniżej wymienione przepisy załącznika do uchwały przez swą nieprecyzyjność i niejasność naruszają wynikająca z art. 2 Konstytucji zasadę poprawnej legislacji:

Przepis § 9 ust. 1 pkt 11 nie wyjaśnia, co należy rozumieć przez "okres Wszystkich Świętych, Bożego Narodzenia i Świąt Wielkanocnych". Czy zwiększona pojemność pojemników na odpady przewidziana jest wyłącznie w dni świąteczne (ustawowo wolne od pracy), a jeśli nie - to na jak długi okres zapewnione będą większe pojemniki.

Przepis § 11 odsyła do "warunków określonych w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie", nie precyzując konkretnych warunków z rozporządzenia, jakie mają zostać spełnione. Ponadto nakazuje ustawić pojemnik "na równej nawierzchni, a miarę możliwości utwardzonej, zabezpieczonej przed zbieraniem się wody i błota". Z treści przepisu art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy jednoznacznie wynika, iż rada gminy posiada kompetencję jedynie do określenia **warunków rozmieszczania pojemników** przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych – nie zaś do formułowania wymogów w tym zakresie w odniesieniu do miejsc, w których pojemniki takie są rozmieszczone. Wprowadzenie zatem do treści przedmiotowej uchwały powyższego postanowienia, oznacza rozszerzenie w sposób nieuprawniony obowiązków właścicieli nieruchomości.

Przepisy § 12 ust. 1 i 2 w sposób nieprawidłowy realizują upoważnienie z art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy. Przepis ustawy stanowi o rozmieszczeniu pojemników na terenie nieruchomości i na drogach publicznych. Z kolei w § 12 uchwały mowa o nieruchomościach i terenach komunikacji publicznej.

§ 13ust. 10 załącznika do uchwały jest niezgodny z art. 2 Konstytucji, gdyż nie wiadomo, co należy rozumieć przez kosze uliczne i kosze ustawiane w miejscach publicznych (nie będące kosztami ulicznymi).

Przepis § 18 ust. 2 w zakresie zwrotu „zgodny z prawem” - nie precyzowane co należy rozumieć przez „zgodność z prawem”.

Wreszcie § 19 ust. 3 nie wskazuje kto i w jakim trybie ma określić dodatkowy termin przeprowadzenia deratyzacji.

W ocenie organu nadzoru, powyżej opisane uchybienia przedmiotowej uchwały należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa.

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, iż uchwała Nr XXII/171/2017 w sprawie uchwalenia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Przyrów została podjęta z istotnym naruszeniem obowiązującego prawa, co czyni stwierdzenie jej nieważności w całości uzasadnionym i koniecznym.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru Prawnego

Krzysztof Nowak

Otrzymują:

- 1) Rada Gminy Przyrów
- 2) a/a